

Arrest

**nr. 176 950 van 26 oktober 2016
in de zaak RvV X / VIII**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 3 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 maart 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 augustus 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS *loco* advocaat A. LOOBUYCK, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 15 augustus 1994.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 18 oktober 2015 en dient een asielaanvraag in.

Op 4 maart 2016 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 31 maart 2016 neemt de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd wordt. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Halgan in het district Bulo Burte in de provincie Hiraan.

U verklaart te behoren tot de Hawadle clan. U verklaart in april 2015 tweemaal aangesproken te zijn door Al Shabaab om met hen samen te werken. De eerste keer weigerde u omdat u niet tegen Somaliërs wou vechten aangezien u zelf een Somaliër bent. De tweede keer zei u dat u voor uw familie moest zorgen. In mei 2015 kwam Al Shabaab naar u thuis en begonnen ze meteen te schieten: u was niet getroffen aangezien u zich verscholen had achter uw moeder. Ze hebben u geblinddoekt en meegenomen: nadat ze u met de dood bedreigd hebben, bent u akkoord gegaan om met hen samen te werken. Gedurende vier maanden was u opgesloten en werd u getraind: u bent er echter in geslaagd om hen te overtuigen enkel uw lichaam te trainen, u hebt nooit een geweer vastgehad. U slaagde erin om te ontsnappen op een avond toen Al Shabaab een groot aantal van haar gewonde leden aan het verzorgen was. U bent met een auto die langskwam naar Beledweyne meegereden, vanwaar uw oom langs vaderszijde u hielp om naar Mogadishu te gaan. Vanuit Mogadishu hielp uw andere oom langs moederszijde u om met de auto naar Kenia te reizen.

Vanuit Kenia reed u met de auto door Zuid-Soedan, Soedan en Libië. Vandaar nam u de boot naar Italië, vanwaar u verder reisde per trein. U kwam in België aan op 18 oktober 2015 en vroeg asiel aan op 19 oktober 2015. Ter staving van uw asielaanvraag legt u geen documenten neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS p 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit Halgan, gelegen in het district Bulo Burto in de provincie Hiraan. Uw verklaringen over uw directe leefomgeving zijn niet alleen zeer beknopt maar ook onvolledig, niet doorleefd en tegenstrijdig met objectieve informatie over uw regio.

Eerst en vooral is uw kennis over de clans in uw beweerde regio van herkomst zeer beperkt en maakt u niet aannemelijk te behoren tot de Hawadle clan. Het clansysteem is nochtans van essentieel belang in de Somalische maatschappij, ook op een zeer lokaal niveau. Daarom kan van u verwacht worden dat u minstens een geloofwaardige persoonlijke clanlijn opgeeft. Echter, uit informatie waarover het Commissariaat beschikt, blijkt dat dit niet het geval is wat betreft het einde van uw clanlijn. Zo zegt u dat na "Hawadle" de naam "Mohamed" komt: het is echter de naam "Mayle"/"Meyele" die erop volgt (CGVS gehoorverslag p 4 en 6 en zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Wanneer u dan gevraagd wordt om meer over de Hawadle te vertellen, blijven uw verklaringen zeer beperkt en vaag en beschrijft u hen steeds in de derde persoon (CGVS gehoorverslag p 7). Ook over de aanwezige clans in Halgan blijft u zeer vaag en ontwijkt u de vragen (CGVS gehoorverslag p 6). U noemt dan de Gaaljeel clan: u zegt dat er geen clan(familie) meer boven Gaaljeel komt (wat niet correct is), maar wel dat het subclans heeft. Wanneer u dan gevraagd wordt welke van die subclans er in Gaaljeel wonen, antwoordt u "onder andere ik heb gehoord" van de subclan Mohamed (CGVS gehoorverslag p 6, zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Gevraagd naar de grote clanfamilies van Somalië haalt u dan weer enkel subclans van de Hawiye clan aan, terwijl u slechts één grote clanfamilie vermeldt nadat die clanfamilie door het Commissariaat zelf wordt aangehaald (CGVS p 6-7, zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Nadien noemt u een aantal clannamen waarvan u zegt dat ze het 4.5 systeem hanteren: u kan echter niet antwoorden op de vraag naar wat dit systeem inhoudt (CGVS gehoorverslag p 7).

Ten tweede is uw kennis over de politieke en sociale omstandigheden in Halgan miniem of soms zelfs onbestaande (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Zo beweert u verkeerdelijk dat er nooit gevechten zijn geweest in Halgan of op de weg die door Halgan loopt, noch tussen Al Shabaab en de regering, noch tussen Al Shabaab en de Ethiopiërs, noch tussen Al Shabaab en iemand anders (CGVS gehoorverslag p 9, 11, 19-20). Er zijn volgens u ook nooit explosies of branden geweest (CGVS gehoorverslag p 10 en 20) en er zouden ook geen gevechten plaatsgevonden hebben rond Halgan, buiten één dat u zich herinnert, hetgeen niet overeenstemt met de beschikbare informatie (CGVS gehoorverslag p 20). Gevraagd naar clanconflicten antwoordde u dat er conflicten waren tussen de Gaaljeel en de Hawadlee clan over gronden in Hiraan en mogelijks ook in Halgan zelf. Deze verklaringen zijn echter zodanig algemeen dat ze op bijna elk clanconflict gelijk waar in Somalië van toepassing zouden kunnen zijn (CGVS gehoorverslag p 11). Op de vraag of er internet is in Halgan, zegt u dat dat nooit het geval is geweest, terwijl er in het dorp wel degelijk internet was dat op een bepaald moment afgesloten is door Al Shabaab (CGVS gehoorverslag p 19). Uw verklaringen zijn met andere woorden niet doorleefd: het feit dat u wel jaartallen en namen kan opnoemen komt zeer ingestudeerd over (CGVS gehoorverslag p 7-9).

Ten derde vertoont uw geografische kennis van uw beweerde regio van herkomst ernstige gebreken. Wanneer er u gevraagd wordt naar de dichtstbijzijnde dorpen rond Halgan, zegt u eerst dat Beledweyne en Bulo Burde het dichtste bij Halgan liggen. Daarna past u uw verklaringen aan en zegt u dat Beledweyne ver is. U begint verschillende dorpen in de verschillende windrichtingen van Halgan te noemen (CGVS gehoorverslag p 16): de dorpen die terug te vinden zijn op de kaart, liggen niet in de directe omgeving van Halgan, ze zijn soms zelfs enorm verwijderd van het dorp (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Dit komt heel ingestudeerd over. Verder in het gehoor wordt u opnieuw gevraagd naar het dichtstbijzijnde dorp en dan verklaart u opeens dat dat Bulo Burde is, een stad ver ten zuiden van Halgan, waarvan u bovendien beweert dat ze ten westen ligt van het dorp (CGVS gehoorverslag p 27, zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Daarnaast kent u slechts één berg rond de stad terwijl de regio van Halgan verschillende bergen kent (CGVS gehoorverslag p 20, zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Ook kan u niet spontaan vertellen over hoe Halgan eruitziet en blijven uw verklaringen vaag nadat het Commissariaat u verdere vragen stelt (CGVS gehoorverslag p 24-25). Bijvoorbeeld uw beschrijvingen over de weg van u thuis naar uw werk zijn dermate vaag dat ze voor elk dorp in Somalië kunnen gelden. Hiernaar gevraagd wist u enkel te zeggen dat u 's morgens vroeg vertrok, dat er dan mensen naar de markt aan het gaan waren en dat er oude mannen waren die thee dronken (CGVS gehoorverslag p 27).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Halgan gelegen in de provincie Hiraan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Halgan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in

vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 4 maart 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd erop gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS gehoorverslag p 2). U werd in de loop en op het einde van het gehoor verschillende keren uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaats in en feitelijke herkomst uit Halgan. Eerst antwoordt u dat u al de hele tijd over Halgan hebt gesproken, dat u daar geboren bent en dat u hebt verteld over de clanconflicten. Ook over Al Shabaab meent u verklaringen afgelegd te hebben (CGVS gehoorverslag p 20). Bij de volgende confrontatie herhaalt u dat u "de hele dag" over Halgan hebt verteld, en dat "als een persoon niet van daar afkomt, hij niet al deze informatie kan weten" (CGVS gehoorverslag p 26). Bij de derde confrontatie, na overleg met uw advocaat, zegt u opnieuw dat u uit Halgan komt en dat u alles hebt verteld over de omgeving, de landbouwgronden en alles over Halgan (CGVS gehoorverslag p 26). Wanneer het Commissariaat aan het einde van het gehoor geen vragen meer heeft, begint u dan namen van leiders op te noemen in Halgan, Hiraan en Buulo Burde. Dit komt heel ingestudeerd over (CGVS gehoorverslag p 28).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u

uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De verzoekende partij voert de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van het gelijkheidsbeginsel.

2.1.1. De verzoekende partij stelt het volgende:

"De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

II.1.2. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn.

De materiële motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier.

De materiële motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit.

II.1.3. In de mate waarin er zich contradicties en omissies in het verhaal van de verzoekende partij voordoen zijn deze zeker niet van dien aard om tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij te besluiten.

Zo stelt VEREECKE:

"Het feit dat een omstandigheid tijdens een verhoor vermeld wordt en niet tijdens een ander verhoor, zorgt niet noodzakelijk voor een tegenstrijdigheid. Niet alle gevallen van weglating mogen leiden tot het in vraag stellen van de goede trouw van de asielzoeker."

(Vereecke, V., Het nieuwe asiel- en verblijfsrecht, Story Publishers, Gent 2008, p. 49).

Dit wordt ook bevestigd in de rechtspraak van de Raad van State:

"Certaines des omissions et contradictions relevées par la partie adverse dans les déclarations successives du requérant doivent par ailleurs être écartées ou relativisées.

[...]

Le fait de ne pas mentionner une circonstance lors d'une audition puis de la mentionner lors d'une autre ne constitue pas nécessairement une contradiction. Il peut s'agir d'une simple omission qui ne saurait être considérée, en toute hypothèse, comme étant de nature à faire suspecter la bonne foi du demandeur d'asile.

(R.v.St. 173.899, 7 augustus 2007)

II.1.4 Vooreerst stelt verwerende partij geen geloof te hechten aan de Somalische afkomst van verzoekende partij. Verwerende partij stelt de regio van herkomst en clankennis van verzoekende partij in vraag.

Verzoekende partij heeft weldegelijk over haar clan en haar regio van herkomst verteld

[...]

Verzoekende partij kent de beroepen van de Hawadle, de mensen die in de regering zitten en belangrijke personen die van Hawadle afkomstig zijn:

[...]

Verzoekende partij was ervan op de hoogte dat er buitenlandse troepen in Halgan aanwezig waren geweest:

[...]

Ook vertelde verzoekende partij hoe het leven veranderde na de aankomst van AL Shabab:

[...]

Verder kon verzoekende partij correct de prijzen aangeven van levensmiddelen zoals zeep, slippers, ... Zij kon de Somalische shilling zonder moeite beschrijven:

[...]

Verzoekende partij heeft dus weldegelijk voldoende informatie gegeven aangaande haar afkomst, nationaliteit en identiteit.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat verwerende partij op geen enkel ogenblik rekening heeft gehouden met de zeer jeugdige leeftijd van verzoekende partij.

II.1.5 Verzoekende partij volhardt dat zij weldegelijk van Somalië en Bulu Burte afkomstig is.

Verwerende partij focust zich enkel op de vragen die verzoekende partij – volgens verwerende partij – niet kon beantwoorden.

II.1.6 Tenslotte wenst verzoekende partij op te merken dat verwerende partij met geen woord rept over haar asielrelaas. Nochtans heeft zij hier uitvoerig over verteld.

[...]

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt eveneens op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan de regio van herkomst van verzoekende partij. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas, is afkomstig uit het dorp Bulu Burte en behoort tot de Hawadle clan.

II.1.7 De thans bestreden beslissing is niet gesteund op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom zij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

II.1.8. Verzoekende partij is wel degelijk afkomstig van Somalië en heeft daar steeds gewoond.

Verzoekende partij vreest immers oprecht een terugkeer naar Somalië.

II.1.9. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen.

Daarom wordt dan ook in hoofddorde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen."

*2.1.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (zie hiervoor het wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.*

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de

waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

2.2. Aangaande de vluchtelingenstatus

Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van de verzoekende partij voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat de verzoekende partij alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij opgegroeid is en tot zijn vlucht gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is.

2.2.1. Aangezien de verzoekende partij verklaart op 15 augustus 1994 geboren te zijn en afkomstig te zijn uit het dorp Halgan, district Bulo Burté, provincie Hiraaan, Somalië, en heel haar leven daar te hebben gewoond tot haar vlucht naar Mogadishu in 2015, kan van de verzoekende partij de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat zij aldaar opgegroeid is en 21 jaar in Halgan, Somalië, heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat de verzoekende partij over alle maatschappelijke en (socio-) politieke aspecten van Somalië een gedetailleerde kennis beschikt, doch zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat de verzoekende partij haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat de verzoekende partij ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die de verzoekende partij kon toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met de maatschappelijke en (socio-) politieke omgeving. Haar kennis is echter ernstig ontoereikend.

In haar verzoekschrift beklemt toont de verzoekende partij dat zij een aantal mensen opsomt die uit de Hawadle-clan afkomstig zijn en in de federale regering zitten of belangrijk zijn. Ze voegt hieraan toe dat ze ook weet waarvoor de personen uit deze clan bekend zijn. De Raad wijst ervoor eerst op dat de antwoorden van de verzoekende partij op de vraag waarvoor de personen uit de Hawadle-clan bekend zijn, algemeen en weinig concreet is. Het is ook merkwaardig dat de verzoekende partij steeds in de derde persoon over de Hawadle-clan praat, terwijl zij volgens haar eigen verklaring ook tot deze clan behoort. Daarenboven kan er redelijkerwijze van de verzoekende partij verwacht worden, dat ze haar geloofwaardige persoonlijke clanlijn opsomt gelet op het belang van het clan-systeem binnen de Somalische maatschappij, zelfs op lokaal niveau, - zoals blijkt uit objectieve informatie in het administratief dossier. Uit de pagina's 4 en 6 van het gehoorverslag blijkt dat de verzoekende partij verklaart dat de naam "*Mohamed*" na de naam "*Hawadle*" komt. Echter, uit de objectieve informatie opgenomen in het administratief dossier blijkt dat de naam "*Mayle/Meyle*" volgt op "*Hawadle*". Voorts kan de Raad de verwerende partij bijtreden waar ze stelt dat de kennis van de verzoekende partij over de clans in haar beweerde regio zeer beperkt is. Van iemand die volgens haar eigen verklaringen reeds 21 jaar in hetzelfde dorp gewoond heeft, kan redelijkerwijze verwacht worden dat de verzoekende partij

vlot de clans in haar beweerde regio opsomt. Echter blijkt uit de het gehoorverslag dat de verzoekende partij vaag blijft over de aanwezige clans in Halgan en de vragen eerst ontwijkt. Uiteindelijk verklaart de verzoekende partij dat de Gaaljeel-clan in de regio aanwezig is, en dat er niemand boven deze clan komt. Deze verklaringen van de verzoekende partij komen wederom niet overeen met de objectieve informatie in het administratief dossier, waaruit blijkt dat er nog een clan boven de Gaaljeel is. Ook maakt de verzoekende partij haar afkomst uit haar beweerde regio weinig geloofwaardig door op de vraag *“Wat zijn de grote clanfamilies van Somalië?”* te antwoorden dat *“Gorgarte, Rarane, Genbeelee, Haskul, Gugundhabe grote clanfamilies zijn”*, terwijl uit de objectieve informatie opgenomen in het administratief dossier dit subclans van Hawiye zijn.

Waar de verzoekende partij in haar verzoekschrift verklaart dat ze wel op de hoogte was van buitenlandse troepen in haar regio, met name de Ethiopiërs, wijst de Raad erop dat uit het gehoorverslag blijkt dat de kennis van de verzoekende partij hieromtrent zeer beperkt is (gehoorverslag p. 9, 11 en 19-20). Daarenboven is de verzoekende partij geheel onwetend over verschillende belangrijke politieke en sociale gebeurtenissen in Halgan. Zo verklaarde de verzoekende partij dat er nooit gevechten waren geweest in Halgan of op de weg die naar Halgan loopt, noch tussen Al Shabaab en de regering, noch tussen Al Shabaab en de Ethiopiërs, noch tussen Al Shabaab en iemand anders (CGVS gehoorverslag p. 9, 11, 19-20). Deze verklaringen zijn echter strijdig met de objectieve informatie opgenomen in het administratief dossier. Ook weet de verzoekende partij niet dat het internet in het dorp afgesloten werd door Al Shabaab. Al deze motieven van de bestreden beslissing worden door de verzoekende partij niet weerlegd door haar eenvoudige verklaring in het verzoekschrift dat ze op de hoogte was van buitenlandse troepen in haar regio, met name van Ethiopische troepen.

De verzoekende partij stelt vervolgens in haar verzoekschrift dat ze ook wist te vertellen hoe het leven veranderde na aankomst van Al Shabaab in haar dorp en dat ze prijzen van levensmiddelen en andere producten kon opsommen. Vooreerst wijst de Raad erop dat de verklaringen van de verzoekende partij ontzettend vaag en algemeen zijn, dat ze kunnen gelden voor verschillende dorpen en steden in Somalië. Dit komt niet doorleefd over. Daarenboven blijkt uit het gehoorverslag dat de verzoekende partij niet spontaan kan vertellen hoe haar dorp eruit ziet (gehoorverslag p. 24 en 25). Slechts wanneer er meer vragen gesteld worden, antwoordt de verzoekende partij, doch blijven de antwoorden vaag en algemeen zoals bijvoorbeeld de beschrijving die de verzoekende partij geeft over de weg van haar huis naar haar werk. Van iemand die verklaart heel haar leven in hetzelfde dorp gewoond te hebben, kan er redelijkerwijze verwacht wordt dat ze spontaan en gedetailleerd op de verschillende vragen antwoordt. Alhoewel de regio Halgan verschillende bergen kent, noemt de verzoekende partij slechts één berg op toen haar uitdrukkelijk de vraag gesteld werd om de namen weer te geven van de bergen rond Halgan (gehoorverslag p. 20). Het is weinig geloofwaardig dat iemand die verklaart heel haar leven in hetzelfde dorp gewoond te hebben, geen andere namen van bergen rond haar dorp kan opsommen. Hetzelfde geldt voor het gegeven dat ze over Buldo Burde verklaart dat het een dorp is ten westen van haar dorp. Uit de objectieve informatie in het administratief dossier blijkt dat het een stad is en dat deze stad ten zuiden van haar dorp ligt. Het gegeven dat de verzoekende partij wel de prijzen van levensmiddelen kan opsommen en de Somalische ‘Shilling’ kan beschrijven, doet geen afbreuk aan bovenstaande motieven. Hiermee maakt de verzoekende partij haar afkomst uit Halgan niet aannemelijk, gelet op bovenstaande vaststelling omtrent haar beperkte kennis over haar regio, de clans in haar regio, de geografische ligging van haar dorp en het feit dat dat ze niet op de hoogte is van belangrijke politieke en sociale gebeurtenissen in haar dorp.

In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door de verzoekende partij voorgehouden herkomst uit Somalië. Bijgevolg kunnen haar verklaringen omtrent haar problemen met Al Shabaab, die zich in Halgan, Somalië, zouden hebben afgespeeld, geen grond hebben.

De verzoekende partij brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Met haar beperkt betoog in het verzoekschrift slaagt de verzoekende partij er niet in om concrete en geobjectiverde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. De verzoekende partij weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

Gelet op de vaststellingen, zoals opgenomen in de bestreden beslissing en in acht genomen wat voorafgaat, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Somalië,

waardoor zij evenmin aantoonde dit land te zijn ontvlucht omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Ter terechtzitting toont de verzoekende partij een document waarvan zij verklaart dat het haar geboortakte is en het om een origineel document gaat. Voorts legt de verzoekende partij een kopie van haar huwelijksakte voor. De verzoekende partij kan echter geen vertaling van deze documenten voorleggen. Op vraag van de waarnemende voorzitter waarom op de geboortakte Mogadishu vermeld wordt, stelt de verzoekende partij dat dit document werd opgemaakt in Mogadishu, na de val van de centrale regering in 1994. De verwerende partij wijst er op dat het niet gaat om eensluidende vertalingen en stelt dat Somalische documenten een relatieve bewijswaarde hebben.

De door de verzoekende partij bijgebrachte geboortakte en huwelijksakte zijn niet van dien aard om de appreciatie van haar asielaanvraag in positieve zin om te buigen. Aan de voorgelegde documenten kan slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* allerm minst het geval is gebleken. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen.

2.3. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

De verzoekende partij heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen, noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat de verzoekende partij de door haar beweerde herkomst uit Halgan, Somalië, niet aantoonde, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan de verzoekende partij om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit, nationaliteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat de verzoekende partij hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van de verzoekende partij voor haar komst naar België te speculeren, noch of zij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5, §3, van de Vreemdelingenwet, te meer gezien de verzoekende partij op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat de verzoekende partij zelf meent dat er in haar werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.4. *In casu* maakt de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

2.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg zij de mogelijkheid haar asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somali machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst/verblijf van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal

niet zorgvuldig te werk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.6. Voor het overige laat de verzoekende partij na aan te geven op welke wijze de bestreden beslissing het gelijkheidsbeginsel schendt. Een middel dat gesteund is op de schending van het gelijkheidsbeginsel waaromtrent geen nadere aanduidingen worden verschaft, is onontvankelijk (RvS 16 februari 1999, nr. 78 751). Dit onderdeel van het middel is derhalve onontvankelijk.

2.7. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend zestien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. RYCKASEYS